

Cauza C-456/05

Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Federale Germania

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE —
Psihoterapeuți care au încheiat contracte cu casele de asigurări de sănătate — Sistem
de cote — Norme tranzitorii derogatorii — Proportionalitate — Admisibilitate”

Concluziile avocatului general P. Mengozzi prezentate la 28 iunie 2007 I - 10519

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 decembrie 2007 I - 10548

Sumarul hotărârii

1. *Acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor — Obiectul litigiului*
(art. 226 CE)
2. *Libera circulație a persoanelor — Libertatea de stabilire — Restricții — Reglementare națională privind exercitarea profesiilor din domeniul sănătății*
(Art. 12 CE și 43 CE)

1. Este admisibilă o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor îndreptată împotriva aplicării dispozițiilor tranzitorii care permit exercitarea activității de psihoterapeut în cadrul sistemului de contracte încheiate cu casele de asigurări de sănătate numai psihoterapeuților care, într-o perioadă de referință, și-au exercitat activitatea într-o regiune dintr-un stat membru în cadrul caselor de asigurări de sănătate din acel stat și refuză să acorde această posibilitate psihoterapeuților care și-au exercitat activitatea, în aceeași perioadă, în afara statului membru respectiv, în cadrul caselor de asigurări de sănătate ale unui alt stat membru, din moment ce imposibilitatea celor din urmă de a beneficia de dispozițiile tranzitorii nu este limitată în timp, ci dimpotrivă, prezintă un caracter permanent și continuă să existe în special după expirarea termenului stabilit în avizul motivat.

(a se vedea punctele 17-20)

2. Nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE statul membru care aplică dispozițiile tranzitorii sau „drepturile dobândite”, care permit psihoterapeuților să beneficieze de acordarea autorizării sau a aprobării pentru exercitarea profesiei în mod independent de norme în vigoare privind

încheierea de contracte cu casele de asigurări de sănătate, numai în privința psihoterapeuților care și-au desfășurat activitatea într-o regiune din acest stat membru în cadrul caselor de asigurări de sănătate naționale și nu ia în considerare activitatea profesională comparabilă sau similară exercitată de psihoterapeuți în alte state membre. Într-adevăr, cerința privind exercitarea anterioară a activității de psihoterapeut într-o regiune din statul membru vizat în cadrul sistemului național de contracte încheiate cu casele de asigurări de sănătate, aplicabilă fără distincție, supune atribuirea unui drept îndeplinirii unei condiții legate de reședință într-o regiune a acestui stat membru și favorizează astfel resortisanților naționali în detrimentul resortisanților din alte state membre, contrar principiului nediscriminării prevăzut de articolul 12 CE.

O astfel de restricție privind libertatea de stabilire a persoanelor fizice nu poate fi justificată de obiectivul protecției unui drept dobândit, și anume deținerea unei clientele de pacienți după mai mulți ani de activitate profesională, în măsura în care depășește ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.

(a se vedea punctele 56, 57, 63, 65, 73 și 76 și dispozitivul)